

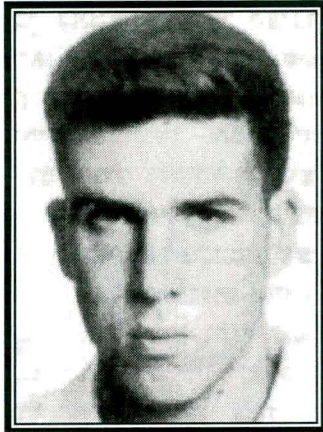


ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

רב טוראי ברוך יואלי ז"ל



בן רבקה ומשה

נולד בתל אביב

בתאריך ז' בתמוז תש"ו, 6/7/1946

התגורר בניר יצחק

התגייס ביולי 1964

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל במלחמת ששת הימים, בירושלים

בתאריך כ"ז באייר תשכ"ז, 6/6/1967

נקבר בבית העלמין הצבאי בקרית שאול

אזור: 1 חלקה: 4 שורה: 3 קבר: 17

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן משה ורבקה. נולד ביום ז' בתמוז תש"ו (6.7.1946) בתל אביב. ההורים ממיסדי קיבוץ מענית. אחרי שסיים את בית הספר היסודי על שם כצנלסון בגבעתיים המשיך ללמוד בבית ספר "אורט" שם במגמה התלת-שנתית. הוא קיצר את לימודיו והקדיש את רוב זמנו הפנוי לתנועת "השומר הצעיר" הן כחניך והן כמדריך. כאשר סיים את לימודיו ב"אורט" נותרו לו עוד כמה חודשים עד גיוסו והוא מילא אותם בעבודה במקצועו. היה בעל ידיים מיטיבות לעבוד ולא אחת היה ממלא את מקומו של עובד בוגר ונקרא לעזרה בתיקוני האחזקה. בהתארגן גרעין "הבשור" ביציאה לנח"ל היה בין הראשונים שהצטרפו לשורותיו. פיקח היה, ישר דרך ובעל חוש הומור ועל אלה היה אהוב על כל יודעיו. לא היה עקשן למרות היותו בעל אופי חזק. ביולי 1964 גויס עם חבריו ומיד התמנה לתפקיד מרכזי - למזכיר הגרעין והיה נאמן לו. לא יכול היה לשאת כל עוול ועיוות דין והיה מגיב על אלה בהערות שיחותיו. הרושם החיצוני שעשה היה של "לא איכפתיות", אך בפנימיותו היה רגיש. יחסיו עם כל אחד היו פשוטים ולבביים ולא היה גבול להתמסרות לאלה החביבים עליו. שלם היה עם עצמו ודרכו אל הקיבוץ היתה ברורה לפניו. כשם שהיה בן אוהב ודואג להוריו וחבר המוכן לבוא לעזרת רעיו ולסייע



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

להם ולעודדם בשעת הצורך, כן היה חייל מסור וטוב אולם הוא לא שש לקראת חיי צבא. לאחר הטייונות נשלח הגרעין לקיבוץ שובל ושם מילא את שירותו ללא תשלום וכשתקופה זו נסתיימה עבר את האימון המתקדם בנח"ל המוצנח. פעם, בקורס הצניחה, נפגע באצבעו אך הוא לא ויתר על שירותו וסיים את הקורס. ברוך החליט לקשור את חייו במסגרת הקיבוץ ניר יצחק שהיה לביתו. עבד במטעים והשקיע בהם מרץ רב. כן הדריך את חברת הנוער שבמקום. הקורסים וההשתלמויות השונות שעבר במסגרת הנח"ל הכשירו אותו לעבודת המטעים אבל יחד עם זה קרא ספרות מקצועית בנושא זה ואף בנושא ההדרכה. לאחר שחרורו מן הצבא היה יוצא מדי פעם למילואים. לפני פרוץ מלחמת ששת הימים לא חדל מלדאוג למשקו ולהוריו; ויחד עם זה לא הסיח את דעתו מעצם הלחימה, עד שביום השני לקרבות, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), פרץ גדודו למושבה האמריקאית בירושלים וכמקלען פילס לו דרך בהשמידו מכונית לגיון שחסמה כל מעבר שהיה לפניו, ובאופן זה כפי שהעיד מפקד הגדוד, הציל את חיי רבים מחבריו, אך לא את חייו שלו - כי בקרב ההוא נפל. הובא לקבורה בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים ולאחר זמן הועבר למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בקרית שאול. ביולי 1969 נערך בקיבוץ ניר יצחק טכס גילוייה של פינת זכרון לברוך. מדי שנה מסדר בית הספר "אורט" בגבעתיים יום ספורט לזכר תלמידיו שנפלו במערכה ולכיתה המצטיינת ניתן גביע לזכרו של ברוך. חוברת המוקדשת לזכרו והנקראת על שמו הוצאה לאור על ידי קיבוץ ניר-יצחק. זכרו הועלה בבטאון העירוני לאינפורמציה ולהווי המקומי של עיריית גבעתיים וכן ב"ספר הנופלים" שהוצא לאור על ידי העירייה. בחוברת "53 מהם" לזכר נופלי הקיבוץ הארצי הוקדש לו עמוד. בספר "מאריות גברו" בהוצאת מפקדת הצנחנים מובאת ביוגרפיה שלו ותיאור הקרב האחרון.